

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ' Ι

Α) ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΓΟΡΤΥΝΟΣ

1. ΠΙΝΑΞ Ζ', 1

Θραῦσμα ἐπιγραφῆς ἐπὶ πωρίνου ὀγκολίθου, σωζ. ὕψους 0.14 μ., σωζ. πλάτους 0.32 μ. καὶ σωζ. πάχους 0.25 μ., λαξευθέντος ἀκανονίστως πανταχόθεν ἵνα χρησιμεύτῃ ἀνετώτερον ὡς δομικὸν ὑλικόν. Ὁ λίθος ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν ἐντόνου πυρός, καταστάς ὡς ἐκ τούτου λίαν εὐθρυπτός. Κατὰ τὴν ἀποτοίχισιν ἀπεσπάσθησαν τεμάχια τῆς ἐνεπιγράφου ὄψεως, συγκολληθέντα βραδύτερον εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Μουσείου.

Εὑρέθη κατὰ Νοέμβριον 1960 ὑπὸ τοῦ γράφοντος ἐντετοιχισμένον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κ. Ἀδριάνας Μιχ. Γκιαουράκη, εἰς τὸ χωρίον Μητρόπολις, ἀποτοίχισθὲν δὲ μετεφέρθη εἰς Ἡράκλειον καὶ ἀπετέθη εἰς τὴν Ἐπιγραφικὴν Συλλογὴν τοῦ Μουσείου (εὑρετ. 289).

4 στίχοι βουστροφηδόν.

Ὑψος γραμμ. 0.02 - 0.025 μ.

480 - 460 π. Χ.

[Τοῖ δὲ τὰν εἰαιορη-
←« ᾶν δικασσιᾶι κ' ὄς κα τὸν ἐνεκ-]
→ 1. ὕρον δι[κάδηι, αἰ αὐταμέριν δ-
←« ικάκοαι ἢ ἐς τὰν α]ῦριον ἄπατ-
→ 3. ον ἡμην. vac. A[—————¹⁸ - ¹⁹]
←« [—————¹⁴ - ¹⁸ τ]ε[α. .] ονς

Σώζονται μέρη 4 στίχων βουστροφηδόν, ἥτοι ἡ ἀρχὴ τῶν δύο στίχων καὶ τὸ τέλος τῶν λοιπῶν, διατηρουμένου τοῦ δεξιοῦ περιθωρίου τῆς ἐπιγραφῆς.

Τὸ θραῦσμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν δμάδα² τῶν Νομοθετικῶν Ἐπιγραφῶν τῆς Γόρτυνος, τὴν ἐντετοιχισμένην εἰς τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν (murus septemtrionalis) τοῦ Ὁδείου, ἐνθα ὁ λεγόμενος Δεύτερος Κῶ. διξ τῆς Γόρτυνος³ χρονολογούμενος κατὰ τὸ 480 - 460 π. Χ., συμφώ-

¹) Εὐχαριστῶ τὸν Ἐφορον κ. Ν. Πλάτωνα διὰ τὴν ἀδειαν δημοσιεύσεως.

²) IC IV, 41 - 47.

³) Βλ. R. F. Willetts, *Aristocratic Society in Ancient Crete*, London 1955, σ. 4 εἰς.

νως πρὸς τὴν χρονολόγησιν τῆς Guarducci⁴, κοινῶς παραδεδεγμένην⁵.

Ἡ ἐπιγραφή συνεπληρώθη κατὰ τὴν IC IV, 42, B 11 - 14⁶, ἡ ὁποία περιέχει ἀπόσπασμα ἐκτεταμένου Νόμου⁷ σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀστικήν δικονομίαν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰς προθεσμίας διεξαγωγῆς τῆς δίκης. Οἱ στίχοι 11 - 14, τοὺς ὁποίους φαίνεται ἐπαναλαμβάνουσα ἐν ἀποσπάσματι ἢ παροῦσα ἐπιγραφή, ἀναφέρονται εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἐταιρείας⁸ καὶ τὰ ἐνέχυρα, θεωρουμένας ὡς κατεπευγούσας⁹ ὀρίζουν δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἀπονέμηται δικαιοσύνη αὐθημερόν ἢ τὴν ἐπομένην, ὅποτε δὲν ἐπιβάλλονται κυρώσεις (ἄπειτον ἤμην) εἰς τοὺς δικαστάς, συνήθεις εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας οὗτοι ἤθελον ἀρνηθῆ ἢ ἀμελήσει νὰ ἐκπληρώσουν τὸ καθήκον των.

2. ΠΙΝΑΞ Ζ', 2

Ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ ἐπὶ πωρίνου κυδολίθου, ὕψους 0.295 μ., πλάτους 0.39 μ. καὶ πάχους 0.19 μ. Ἡ ἐνεπίγραφος ὄψις φέρει ἀνάγλυφον πλαίσιον πλάτους 0.042 μ., προεξέχον κατὰ 0.02 μ., ἀποκεκρουμένον κάτω ἀριστερὰ καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν ἐξωτερικῶν ἀκμῶν. Αἱ λοιπαὶ ὄψεις παρέμειναν ἀλάξευτοι. Ἡ ὀπισθία ὄψις στενοῦται, ἔχουσα πλάτος 0.34 μ. Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι εὐρίσκονται μεταξὺ ἐπιπολαίων κατευθυντηρίων γραμμῶν.

Εὐρέθη¹⁰ εἰς τὴν ἀνατολικὴν κλιτὸν τῆς ἀκροπόλεως τῆς Γόρτυνος, εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κ. Ἀντ. Σπ. Γαβαλετάκη κατὰ τὴν θέσιν Βορεινὸς Χάρακας, ὑπὸ τοῦ δραστηρίου φύλακος Ἀρχαιοτήτων Εὐστρ. Γαβαλετάκη καὶ μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ γράφοντος εἰς Ἡράκλειον, ἀποτεθεῖσα εἰς τὴν Ἐπιγραφικὴν Συλλογὴν τοῦ Μουσείου (εὔρετ. 303).

4 στίχοι.

Ἔψος γραμμ. 0.024 (τὸ 0) - 0.04 (τὸ Β).

Α' αἰ. π. X.

1. Βροῦτος Θεο-
δώρω Κωρῆ-
3. σι ἀρὰν καὶ
χαριστήϊαν.

καὶ ἐν μεταγραφῇ

1. Βροῦτος Θεο-
δώρου Κουρῆ-
3. σι ἀρὰν καὶ
χαριστεϊάν.

⁴) IC IV, σ. 40, 126, 149 καὶ RF XVI N.S. (1938) σ. 268.

⁵) Βλ. R. F. Willetts, ὡ. ἄ., σ. 4, ὑποσ. 6.

⁶) Τὸ παρὸν θραῦσμα ἀσφαλῶς δὲν ἀποτελεῖ μέρος ταύτης.

⁷) Βλ. καὶ Inscr. Jur. Gr. I, σ. 399 ἐξ., η XIX B (πρὸ 490 ἐξ.). Σκιας, Ἐφημ. Ἀρχ. 1890, σ. 186 ἐξ.

⁸) Ἀντιστοίχους πρὸς τὰς ἀθηναϊκὰς φρατρίας.

⁹) Βλ. R. F. Willetts, ὡ. ἄ., σ. 219.

Τὸ ὄνομα *Βροῦτιος* δὲν παραδίδεται ἄλλοθεν εἰς Κρήτην¹¹.

Τὸ ὄνομα *Θεόδωρος* καὶ διὰ τὰς μὴ χριστιανικὰς ἐπιγραφὰς εἶναι ἄρκετὰ συχνὸν ἐν Κρήτῃ, εἰς τὸν κοινὸν τύπον¹² ἀλλὰ καὶ διαλεκτικῶς: *Θιοδώρω*¹³ καὶ *Θεοδώρω*¹⁴ κατὰ γενικήν, *Θιό[δωρος]*¹⁵ κατ' ὀνομαστικήν.

Ἡ λατρεία τῶν Κουρήτων εἶναι διαδεδομένη εἰς Κρήτην¹⁶, ἣ ὁποία καλεῖται χαρακτηριστικῶς καὶ *Κουρήτις*¹⁷, εἰς δὲ τούτων, ὁ Κρής, εἶναι ὁ ἐπώνυμος τῆς νήσου¹⁸. Οἱ Κουρήτες φέρονται ὡς γηγενεῖς¹⁹ ἐνταῦθα καὶ ὡς κτίσται²⁰ πολλῶν κρητικῶν πόλεων ὡς τῆς Κνωσοῦ, Ἰτάνου κ. ἄ. Ἰδιαιτέρως φαίνονται λατρευόμενοι ὡς εἰκός, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἰδης²¹ καὶ κυρίως, ὡς μαρτυρεῖ ἡ πληθὺς τῶν ἐπιγραφῶν²², εἰς τὰ πρὸς τὴν Γόρτυνα ὑψώματα, ὡς προστάται τῶν ποιμνίων²³. Ἡ παροῦσα ἐπιγραφή, ἀνάθημα ἀσφαλῶς κτηνοτρόφου τινὸς ἢ ποιμένος, εἶναι ἡ τρίτη εὑρεθεῖσα εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην· οὕτω δικαιούται ἡ *Guarducci* γράφουσα²⁴: «Videntur igitur Curetes armentorum custodes in hac regione Idaei monti subiecta cultum non mediocrem obtinuisse».

Ὁ κρητικὸς τύπος τῆς λέξεως εἶναι *Κωρητες*²⁵ καὶ οὕτω ἀπαντᾷ-

¹⁰) Πρώτη μνεία ὑπὸ Ν. Πλάτωνος εἰς Κρητ. Χρον. 1958, σ. 480.

¹¹) Πρβ. IC III, IV, 45, D ὅπου *Βρωτιος* (κατὰ γενικήν;).

¹²) IC I, V, 17, 2/XX, 57. IC II, XI, 3, 19/XIII, 16, 2/XXXIII, I, 12/7, B 5.

¹³) IC I, 21, 10.

¹⁴) IC I, VII, 7, 3.

¹⁵) IC I, 21, 10, 15 ἐξ.

¹⁶) Ἐπιγραφικαὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τοῦ Β' αἰ. π. Χ. μέχρι τοῦ Γ' αἰ. μ. Χ.: IC I, XVI, 5, 60, 76/XXV, 3, 2, ἐξ. IC III, III, 3, B 14 ἐξ./III, 5, 14. IC IV, 174, 60, 76 καὶ κυρίως ὁ περίφημος Ἕμνος τοῦ Διὸς ἐν Παλαικάστρω, IC III, II, 2, 9.

¹⁷) Plin. nat. hist. 4, 12, 58. Solin. II, 3. Βλ. καὶ Ovid. Met. 8, 153.

¹⁸) Στεφ. Βυζ. Κρήτη. Plin. ὡ. ἄ.

¹⁹) Στράβ. 472, 19.

²⁰) Εὐσέβ. Ἱερων., Χρον. 22, 26, 42 (ἐκδ. Helm). Βλ. Roscher, Myth. Lex. 1602.

²¹) Σημειωτέον ὅτι διὰ μυθοκρασίας ταυτίζονται πρὸς τοὺς Ἰθαλοὺς Δακτύλους. Βλ. Roscher, ὡ. ἄ., 1618.

²²) IC I, XXXI, 7, 2 καὶ 8, 3.

²³) Ἐν μέρει οἱ Κουρήτες εἶχον χαρακτῆρα δαίμονος τῶν ὀρέων. Βλ. Roscher, ὡ. ἄ., 1594.

²⁴) Βλ. Διόδ. V, 65. Στράβ. X, 480. Verg. Georg. IV, 65, 150. Iustin. 44, 41.

²⁵) IC I, σ. 285.

²⁶) Roscher, ὡ. ἄ., 1587.

ται εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐπιγραφῶν, πλὴν τοῦ Ὑμνου τοῦ Διός¹⁶.

Συνήθης τύπος εἰς παρομοίας ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς εἶναι: εὐχὴν (ἢ εὐχάν) καὶ χαρισιῆιον¹⁷ (ἢ χαρισιῆον, ἢ χαριστεῖον, ἅπαξ χαρισιῆιαν)¹⁸, σπανιώτερον δέ, ἀντὶ τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου, ἀράν¹⁹.

3. ΠΙΝΑΞ Η', 1

Ἐπιστυλίου ἰωνικοῦ τμήμα ἐνεπίγραφον ἐξ ὑποφαίου μαρμάρου, ὕψους 0.51 μ., πλάτους 0.92 μ. καὶ πάχους 0.38 μ., ἀποκεκρουμένον τὰ προεξέχοντα μέρη ἵνα χρησιμεύσῃ ἀνετώτερον ὡς δομικὸν ὑλικόν.

Εὑρέθη κατὰ Νοέμβριον 1960 ὑπὸ τοῦ Γ. Λουπάκη εἰς τὸ χωρίον Μητρόπολις κατὰ τὴν διάνοξιν θεμελίων οἰκίας του καὶ ἀπετέθη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν Γόρτυνος. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία προέβη ἐν συνεχείᾳ αὐτόθι διὰ τοῦ γράφοντος εἰς δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεκαλύφθη μέρος λαμπροῦ πολυχρώμου ψηφιδωτοῦ δαπέδου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο ἐντετοιχισμένη, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ εὐρόντος, εἰς τὸν πρὸς Δ. ὀρίζοντα τὸ δάπεδον τοῦ τοῖχου.

3 στίχοι.

Ὑψος γραμμ. α' στ. 0.06 μ., λοιπῶν 0.04 μ.

97 - 117 μ. X.

1. [Ὑπὲρ αὐτοκρά]τορος Νέρουα Τραϊαν[οῦ Σεβαστοῦ
Γερμανικοῦ,] ἱερᾶς Συνκλήτου καὶ Δήμου Ρω[μαίων - - -]
3. [- - - - -]ν ἐκ τῶν ἰδίων κατεσκεύασεν [- - - - -]

2. Παρατηρητέον ὅτι εἰς τὴν λέξιν Δήμου συνέπεσεν ἡ δεξιὰ κεραία τοῦ Η καὶ ἡ ἀριστερὰ τοῦ Μ.

3. Τὸ Τ τῆς λέξεως τῶν παραλειφθῆν ἀρχικῶς προσετέθη ἐκ τῶν ὑστέρων. Ὑψος 0.015 μ.

Ἀρκεταὶ ἐπιγραφαὶ τῆς Γόρτυνος μνημονεύουν εὐθέως²⁰ τὸν Τραϊανόν. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν²¹, λατινικὴν, τοῦ 100 μ. X., ἀναφέρεται ὁ αὐτοκράτωρ ὡς ἐπισκευάσας τὸ Ὠδεῖον τῆς πόλεως, ruina conlapsum. Διὰ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἀποκαλύπτεται ἡ ὑπαρξίς εἰς Γόρτυνα ἐνὸς δευτέρου οἰκοδομήματος τῆς ἐποχῆς τοῦ Τραϊανοῦ, μνημειώδους, ἐὰν

¹⁶) Ἀντιστοιχία τοῦ -ηιος πρὸς τὸ ἀττικὸν -ειος, βλ. Buck, Greek Dialects, 1910, σ. 119.

¹⁷) IC IV, 238.

¹⁸) IC I, XXV, 3, 2 καὶ XXXI, 7, 2.

¹⁹) IC IV, 278/331/437;/438. Ὡς συγγενῆ ἄλλου αὐτοκράτορος: IC IV, 274 275/332.

²¹) IC VI, 331.

κρίνωμεν ἐκ τῶν διαστάσεων τοῦ ἐπιστυλίου καὶ γειτονικοῦ, ἴσως, πρὸς τὸ ψηφιδωτόν.

4. ΠΙΝΑΞ Η', 2

Θραῦσμα στήλης ἐνεπιγράφου ἐκ μαρμάρου, σωζ. ὕψους 0.13 μ., σωζ. πλάτους 0.09 μ. καὶ πάχους 0.024 μ. Ἀποκεκρουμένον πανταχόθεν.

Εὑρέθη ὑπὸ τοῦ γράφοντος κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀνασκαφὴν τοῦ ψηφιδωτοῦ, σχεδὸν τελείως ἐπιφανειακῶς καὶ εἰς νεωτερικὸν στρώμα. Ἀπετέθη εἰς τὴν Ἐπιγραφικὴν Συλλογὴν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου (εὑρετ. 290).

5 στίχοι

Ὑψος γραμμ. 0.013 μ. (τὸ Ο) - 0.024 μ. (τὸ Ρ).

Γ' ἢ Δ' αἰ. μ. X.

1. [- - - - -] τ α ν [- - - - -]
 [- - - - -] τ ὀ δ ῆ [- - - - -]
 [- - - - -] α η τ η [- - - - -]
 [- - - - -] ρ ι α ν [α - - - - -]
 5. [- - - - -] γ [- - - - -]

5. ΠΙΝΑΞ Η', 3

Θραῦσμα στήλης ἐνεπιγράφου ἐκ πώρου, σωζ. ὕψους 0.25 μ., σωζ. πλάτους 0.20 μ. καὶ σωζ. πάχους 0.10 μ. Ἀποκεκρουμένον πανταχόθεν.

Εὑρέθη μετὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς καὶ ἀπετέθη ὁμοῦ (εὑρετ. 291).

8 στίχοι

Ὑψος γραμμ. 0.013 μ. (τὸ Ο) - 0.035 μ. (τὸ Φ).

Γ' αἰ. μ. X. περίπου.

1. [- - - - -] χ ω [- - - - -]
 [- - - - -] ο υ θ υ [- - - - -]
 [- - - - -] α γ ρ ο υ π ε δ [- - - - -]
 [- - - - -] ὄ ν ἀ δ ε λ φ ὄ ν [- - - - -]
 5. [- - -] ε κ . . . ι δ ο ς γ α [- - - - -]
 [- - - α] ὄ τ ῶ κ α ι [- - - - -]
 [- - - - -] ι α κ α ι [χ - - - - -]
 [- - - - -] σ α [- - - - -]

Β) ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΠΙΝΑΞ Θ', 1

Στήλη⁸² επιτύμβιος εκ πώρου, ύψους 0.65 μ., πλάτους 0.37 μ. και πάχους 0.175 μ., απολήγουσα εις ύψηλόν άέτωμα μετ' άκρωτηρίων, βχινον επί στενοῦ έγχαράκτου διαζώματος, πλαισιουμένη δέ κάτω υπό ταινίας πλάτους 0.07 μ., έξεχούσης κατά 0.08 μ. Ἐποκεκρουμένη κατὰ τὰς άκμάς.

Εύρέθη εις Πραισόν, εις τόν άγρον τοῦ κ. Κ. Κυριακάκη κατά τήν θέσιν Πασκάληδες και άπετέθη τὸ 1960 υπό τοῦ άρχαιοφίλου κ. Ἐμμ. Φυγετάκη εις τήν Ἐπιγραφικήν Συλλογήν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου (εύρετ. 292).

2 στίχοι.

Ἵψος γραμμ. 0.02 μ. (τὸ Ο) - 0.038 (τὸ Ρ).

Γ' αλ. π. Χ.

1. Σωκράτης
Κορίνθιος

Τὸ ὄνομα Σωκράτης δέν εἶναι σπάνιον εις τὰς κρητικὰς επιγραφάς⁸³.

Ὁ πρῶτος ἐν Κρήτῃ Κορίνθιος μαρτυρεῖται ἐνταῦθα.

2. ΠΙΝΑΞ Θ', 2

Στήλη επιτύμβιος εκ πώρου, μεγ. ύψους 0.485 μ., μεγ. πλάτους 0.305 μ., πάχους άνω 0.055 μ. και κάτω 0.075 μ. Κατά τὸ μέσον άνω φέρει μικρόν τριγωνικόν άέτωμα, κατά δέ τὰς γωνίας χονδροειδῆ ύψηλά άκρωτήρια εκ τῶν ὁποίων άπεκρούσθη τὸ άριστερόν. Τὸ κατώτατον μέρος τῶν πλευρῶν προεκτείνεται δι' άτέχνων καμπυλῶν ίκανῶς άποκεκρουμένων, κυρίως δεξιά. Ἡ στήλη άπολήγει κάτω εις πλατὺ ἔμβολον. Ἡ επιγραφή ἐντὸς έγχαράκτου πλαισίου, τομῆς τριγωνικῆς και βάθους 0.004 μ. Παρομοία γραμμῆ μεταξὺ τῆς κάτω πλευρᾶς τοῦ πλαισίου και τοῦ ἔμβόλου. Οἱ στίχοι μεταξὺ επιπολαίων και ὄχι αὔστηρῶς παραλλήλων γραμμῶν.

Εύρέθη εις Μαρωνιάν Σητείας, εις τόν άγρον τοῦ κ. Ἰω. Ν. Παπαδάκη κατά τήν θέσιν Πλακάκια και άπετέθη υπό τοῦ Ἐμμ. Φυγε-

⁸²) Πρώτη μνεια υπό Ν. Πλάτωνος, Κρητ. Χρον. 1959, σ. 390.

⁸³) IC II, III. 32, 2/XXIII, 7, Β 3. (Σωκράτους επί ἐνοφραγίστου λαβῆς άμφορέως IC III, VI, 30).

τάκη εἰς τὴν Ἐπιγραφικὴν Συλλογὴν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου (Εδρετ. 294).

4 στίχοι.

Ὑψος γραμμ. 0.017 μ. (τὸ Σ) - 0.029 (τὸ Φ).

Α' αἰ. π. Χ. περίπου.

1. Ἀμάραντη καὶ
Φανοτείνη Μα-
3. ξίμη τῆ ἀδελφῆ
μνήμης χάριν.

φύλλον κισσοῦ, κτένιον, κάτοπτρον.

Τὸ ὄνομα Ἀμάραντη⁸⁴ ἀμάρτυρον ἐν Κρήτῃ.

Τὸ ὄνομα Φανοτείνη, πλὴν τῆς αὐτοκρατείας⁸⁵, ἀπαντᾶται ἅπαξ διὰ κοινὴν θνητὴν⁸⁶.

Ἄπαξ μόνον μαρτυρεῖται τὸ ὄνομα [Μα]ξίμα⁸⁷.

Ἐπὶ τῶν κρητικῶν ἐπιτύμβιων στηλῶν συνήθη τὰ παρόμοια ἐγγράμματα κτερίσματα⁸⁸ ὡς κτένιον⁸⁹, κάτοπτρον⁹⁰, κάλαθος⁹¹, μικρὸν ἀγγεῖον⁹², δακρυδόχαι⁹³, πέλεκυς⁹⁴ καὶ διάφορα ἀγροτικὰ ἐργαλεῖα⁹⁵, κλείς⁹⁶, λύρα (;)⁹⁷ κ. ἄ., ὡς διακοσμητικὰ δὲ συχνότατα ἀπαντῶνται κλάδοι καὶ φύλλα κισσοῦ.

Γ) ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΠΙΝΑΞ Γ', 1

Βωμίσκος ἐπιτύμβιος ἐκ κυανοφαίου μαρμάρου, μετ' ἀβακίσκου καὶ

⁸⁴) Πρδ. Ἀμάραντος IC I, XVIII, 77, 1.

⁸⁵) IC I, VII, 10, b B 4.

⁸⁶) IC I, XVIII, 160, 1.

⁸⁷) IC I, XVIII, 140.

⁸⁸) Εἶναι: τοῦ συρμοῦ εἰς Λύττον καὶ Ἀρκάδες, ὁπόθεν προέρχεται τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν παρομοίων σχεδιασμάτων. Ἡ παροῦσα ἐπιγραφή μετὰ τῆς IC III, IX, 3 εἶναι αἱ μόναι ἐξ Ἀνατολ. Κρήτης.

⁸⁹) IC, I, V, 15/47/48/VI, 3/XVIII, 65/66/99. IC III, IX, 3.

⁹⁰) IC I, V, 15/29/47/48/VI, 3/ XVIII, 65/66. IC III, IX, 3.

⁹¹) IC I, V, 13 B (;), 15/39/47/48/VI, 3/XVIII, 66/77 (;),/88/99.

⁹²) IC I, IV, 16.

⁹³) IC III, IX, 3.

⁹⁴) IC II, XXIX, 5.

⁹⁵) IC I, V, 13/51.

⁹⁶) IC I, VI, 98.

⁹⁷) IC I, VI, 99.

άπλοῦ εὐθέος κυματίου. Ἡ βάσις ὁμοίου σχεδὸν σχήματος κατ' ἀντί-
 στροφον ἔννοιαν, ἀποκεκρουμένη τὴν κάτω δεξιὰν γωνίαν. Ἡ ὀπισθία
 ὄψις ἀλλάξευτος. Ὀλ. ὕψος 0.48 μ. Διαστάσεις τοῦ πεσίσκου: $0.27 \times$
 0.195×0.19 μ. Μέγ. διαστάσεις ἐπικράνου: $0.096 \times 0.25 \times 0.235$ μ.
 Μέγ. διαστάσεις βάσεως: $0.10 \times 0.25 \times 0.225$ μ.

Εὑρέθη εἰς Λύττον, εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κ. Ν. Παπαδογιωργάκη, βο-
 ρεῖως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀπετέθη εἰς τὴν Ἐπιγρα-
 φικὴν Συλλογὴν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου (εὔρετ. 281).

4 στίχοι.

Ὑψος γραμμ. 0.015 μ. (τὸ Θ) - 0.02 μ.

Α' αἰ. π. Χ. περίπου.

1. *Εὐφρόνια*

Ἐπιγραφή τῆς θυ-

3. γατρὸς μνή-

⟨μ⟩ης χάριν.

κάλαθος, κτένιον, κάτοπτρον.

1. Τὸ τελικὸν Α μικρότερον (ὕψος 0.012 μ.). λόγῳ ἐλλείψεως χώ-
 ρου.

Μία μόνον *Εὐφρόνια* ἀνευρίσκεται εἰσέτι εἰς τὰς κρητικὰς ἐπι-
 γραφάς⁴⁸.

Τὸ ὄνομα Ἐπιγραφή τυγχάνει ἀμάρτυρον διὰ κοινὴν θνητὴν.

Τὰ ἐγχάρακτα κτερίσματα συνηθέστατα εἰς Λύττον⁴⁹.

2. ΠΙΝΑΞ Γ', 2

Βωμισκος ἐπιτύμβιος ἐκ κυανοφαίου μαρμάρου, φέρων ἄνω ἀδακί-
 σκον καὶ κυμάτιον ὀρθόν. Βάσις ὁμοία κατ' ἐντίστροφον ἔννοιαν. Ὀπι-
 σθία ἐπιφάνεια ἀλλάξευτος. Ὀλ. ὕψος 0.352 μ. Διαστάσεις κυρίως πεσ-
 σίσκου: 0.192×0.233 (ἄνω 0.238) $\times 0.221$ (ἄνω 0.20 μ.). Μέγ. δια-
 στάσεις ἐπικράνου: $0.079 \times 0.0277 \times 0.211$ μ. Μέγ. διαστάσεις βά-
 σεως: $0.079 \times 0.266 \times 0.257$ μ.

Εὑρέθη εἰς Λύττον μετὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς καὶ ἀπετέθη ὁμοῦ
 (εὔρετ. 280).

2 στίχοι.

Ὑψος γραμμ. 0.027 μ. (τὸ Ο) - 0.03 μ. (τὸ Ε).

⁴⁸) IC II, III, 29 B.

⁴⁹) Βλ. ἀνωτέρω ὑποσ. 38.

Β' - Γ' αἰ. μ. Χ.

1. *Πρέπουσα*

Γαῖω. φύλλον κισσοῦ.

1 - 2. Παρατηρητέα ἢ συνύπαρξις ἐνὸς Α μεθ' ὀριζοντίας κεραίας εὐθείας καὶ ἐτέρου μετὰ τοιαύτης τεθλασμένης.

Τὸ ὄνομα *Πρέπουσα* ἐν Κρήτῃ κατὰ πρῶτον μαρτυρεῖται ἐνταῦθα.

Τὸ ὄνομα *Γαῖος* ὄχι σπάνιον⁵⁰.

ΚΩΣΤΗΣ ΔΑΒΑΡΑΣ

⁵⁰) IC I, V, 31, 3/XVIII, 9/31/76 A/102, 1/166, 1. IC III, IV, 18, 4, VI, 7, 2. IC IV, 374, 13.